

have Reservevogne, særlige Cykletransportvogne, klare paa Stationerne er ikke gør- ligt; det vilde sinke Toggangen og fremkalde Klager fra de øvrige rejsende. Naar Forholdet endvidere er det, som det er konstateret og paavist overfor de interesserede, at en Ophængning af blot 9 Cykler i en Pakvogn tager lige saa megen Plads som 25, der kan anbringes staaende ved Siden af hinanden, vil man forstaa, at det, at Spørgsmaalet om en saadan særlig Behandling af Cyklerne ikke er løst, skyldes, at dets Løsning er meget vanskelig.

Spørgsmaalet har jo for saa vidt nærmest Interesse for Københavns Omegn, som det er her, den stærke Tilstrømning af Cykler paa Regnvejrsdage finder Sted, og her har man da ogsaa søgt at tilvejebringe saa gode Forhold som muligt. Man har i Togene anbragt nogle særlig store treakslede Rejsegodsvogne, der paa Grund af deres gode Pladsforhold egner sig særlig til Cykletransport. Man har endvidere paa Sommersens Søn- og Helligdage, hvor man venter stor Trafik, givet Togene ekstra Vogne med netop af Hensyn til Cyklerne, og paa de særlige Udflygtsstationer holder man ogsaa Reservevogne i Beredskab til Indsætning i Togene med kort Varsel. Men en Løsning af selve Spørgsmaalet om en særlig Anbringelse af Cyklerne har man, som sagt, endnu ikke fundet.

Det ærede Medlem Hr. Korsgaard rejste et meget interessant Spørgsmaal, Spørgsmaalet om den Lagerpris, Statsbanerne regner med for Kul, idet man efterhaanden gennem Nyindkøb arbejder Prisen enten op eller ned, efter som Kulprisen er op- eller nedadgaaende, saaledes at man stadig er et Stykke tilbage; først efter en længere Tid naar man enten ned eller op til den Pris, der er Dagsprisen paa Kullene. Det ærede Medlem mente, at det vilde være rigtigst at indføre den Ordning, at man som Lagerpris regner med Dagsprisen ved Finansaarets Begyndelse i Stedet for den nuværende Maade. Maa jeg sige, at jeg finder, der er noget meget tiltalende ved det ærede Medlems Forslag; men Forudsætningen maa jo være den, at der da skabes en Reservefond, hvori man i opadgaaende Tider anbringer det til Opskrivningen svarende Beløb, saaledes at man igen kan tage deraf senere. Ellers vilde man jo

faa Underskud og Overskud paa Driften for de enkelte Aar, som i Virkeligheden ikke havde noget med det egentlige Driftsudbytte at gøre. Jeg skal indrømme det ærede Medlem, at hvis man havde haft en saadan Ordning før Krigen, vilde man have været fri for al den Vanskelighed, vi havde, da Kulpriserne faldt, hvor Statsbanerne maatte regne med Kulpriser, der var saa langt større end Dagspriserne. Saa vilde man ved denne Reservefond, hvori man havde anbragt det til Opskrivningen svarende Beløb, med de opgaaende Priser have haft et Beløb at tage af til at regulere Priserne nedad.

Jeg skal, hvis der er almindelig Stemning derfor i Finansudvalget, være meget villig til at overveje Spørgsmaalet nærmere og forhandle om det. Det er jo muligt, at vi netop nu, da Kulpriserne formentlig ligger nogenlunde fast paa et lavt Niveau, er i Stand til at indføre en saadan Form, at man altsaa fra det ene Aar til det andet opskriver eller nedskriver paa en Reservefond, saaledes at man stadig ved Finansaarets Begyndelse, i Stedet for nu med en konstrueret Pris, regner med Dagsprisen. Det vil i mange Tilfælde, baade udadtil og indadtil gøre Forholdet tydeligere for Folk, som ikke altid forstaaer de Kulpriser, der opgives. Navnlig i nedadgaaende Tider vil man mene, at Statsbanerne har købt for dyrt, selv om det ikke er Tilfældet, idet man blot ikke er kommet langt nok ned efter de Regler, vi har, medens man naturligvis i opadgaaende Tider ikke vil fæste sig ved, at Priserne ligger lavere. Jeg tror, det i al Almindelighed vil være til stor Fordel for Banerne og give en Klarhed, vi i Øjeblikket ikke har.

Korsgaard: Jeg takker den højtærede Minister for de velvillige Udtalelser, han fremsatte om det Kulspørgsmaal, jeg har rejst, men vil gerne sige, at jeg ikke rigtig kan forstaa, at det skulde være nødvendigt at konstruere en Reservefond. For mig staaer det saaledes, at i de Aar, hvor der har fundet heldige Kulindkøb Sted, bliver der en Konjunkturgevinst og omvendt bliver der i de Aar, hvor der har fundet uheldige Kulindkøb Sted, et Konjunkturtab. Det vil jeg synes maa tages paa det enkelte Aars Drift, ganske saaledes som det efter